

Vánoce 2010 a Nový rok 2011

ve farnosti u kostela sv. Tomáše v Brně

• **Příležitost ke svátosti smíření bude** v našem kostele od pondělí 20. 12. 2010 do čtvrtka 23. 12. 2010 vždy od 14 do 18.30 hodin. Kromě toho se pravidelně zpovídá také během bohoslužeb. Prosíme, přijměte předvánoční svátost smíření včas. Na Štědrý den při odpolední dětské mši ani během půlnoční mše se nezpovídá.

• **Společné udělování svátosti nemocných** bude v pátek 17. 12. 2010 při večerní mši svatě v 17.30 hodin. Není třeba se hlásit předem. Kromě toho kněží také rádi podle svých možností poslouží nemocným, kteří do kostela nemohou. Návštěvu je třeba včas dohodnout na faře či v sakristii.

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2010

– Štědrý den

- ◇ pravidelná modlitba breviáře v 6.30, poslední rořátní mše svatá v 7.00 hodin
- ◇ odpoledne v 16.00 hodin vánoční mše pro děti (se zpěvem dětské scholy)
- ◇ ve 24.00 hodin tradiční půlnoční mše svatá (J. J. Ryba – Česká mše vánoční „Hej, mistře!“)

25. 12. 2010

– Slavnost Narození Páně (Hod Boží vánoční)

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 latinská se zpěvem Svato-tomské chorální scholy, v 9.00 se zpěvem chrámového sboru Jolly

Singers (Vánoční pastorely pro sóla, sbor a orchestr), v 11.00 a večer v 19.30 hodin

- ◇ od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček

26. 12. 2010

– svátek Svaté Rodiny

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin
- ◇ při mši svatě v 9.00 hodin se uděluje tradiční požehnání manželům
- ◇ od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen k návštěvě u jesliček

31. 12. 2010

– sv. Silvestra

(poslední den občanského roku)

- ◇ pravidelná modlitba breviáře v 6.30, ranní mše svatá v 7.00 hodin
- ◇ odpoledne v 16.00 hodin mše svatá na poděkování za uplynulý rok spojená s přehledem života a hospodaření farnosti v roce 2010
- ◇ večerní mše svatá odpadá

1. 1. 2011

– slavnost Matky Boží Panny Marie (občanský Nový rok)

- ◇ bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer 19.30 hodin

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Neodpoutávej se nikdy od svých snů!
Když zmizí, budeš dál existovat, ale přestaneš žít.“

Mark Twain

Úvodní slovo

O co byste si napsali Ježíškovi? Možná se nad touto otázkou pousmějeme, nicméně odhlédneme-li od technické nemožnosti takové korespondence, víme, jaká „nesplnitelná“ přání se skrývají v našem srdci?

Malé děti s tím problémem nemají. Ještě nezatíženy životními zklamáními a hlavně vystřízlivěním ze světa ideálů si přejí pod stromeček panenku či bagr právě tak samozřejmě jako třeba mladšího bratříčka nebo chybějícího tatínka. Teprve později začnou děti rozlišovat mezi ideálem a iluzí, ve svých přáních

se začnou držet při zemi – a přestanou být dětmi.

Není ale jednou ze známek dětství Božího schopnost nezradit svoje ideály? A proto se nejen můžeme, ale máme ptát na tajné touhy našeho srdce, zda ještě jsme schopni zapomenout na tíži pomíjivého lidství a povznést své oči nad horizont našich každodenních starostí . . .

Kéž jsou nám letošní Vánoce příležitostí spatřit cosi, pro co jsme jindy už bohužel slepí!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Betlémské světlo** bude přivezeno do brněnské katedrály v neděli 12. prosince 2010 při mši svatě v 9.00 hodin. Pro všechny zájemce pak bude k dispozici před katedrálou až do 11.00 hodin. V našem kostele bude možné si převzít betlémské světlo od pondělí 13. prosince 2010 až do Štědrého dne před nebo po skončení každé bohoslužby, na svícnu před hlavním oltářem.

• **Výroba vánočních ozdob na strom dětí** bude probíhat ve středu 15. 12. 2010 od 16 hodin odpoledne v sakristii kostela. Zveme menší i větší děti i jejich rodiče k účasti na předvánočních přípravách.

• **Zdobení dětských stromečků** v kostele se pak uskuteční ve středu 22. 12. 2010 po skončení dětské mše svaté.

• **Finanční dary na opravy a provoz kostela**, u kterých budou dárci žádat vzhledem k možnosti daňových úlev příslušné doklady pro finanční úřady či účetárny, je zapotřebí odeslat převodem či odevzdat v hotovosti do konce roku 2010. Pokud váš dar odešlete pomocí elektronického bankovníctví na účet farnosti 2200030422/6800 k tomuto účelu zřízený, obdržíte příslušné doklady automaticky zpracované počítačem. Jinak je třeba o jejich vystavení osobně požádat na faře či v sakristii.

• **Prosíme ochotné farníky**, kteří by přišli pomoci s hlídáním kostela během doby, kdy je otevřen k prohlídce betléma (viz dále), aby se domluvili s kostelníkem.

• **Lístky na farní ples**, jenž se uskuteční v sobotu 5. února v Dělnickém domě v Židenicích, bude možno zakoupit v sakristii u kostelníka 4. neděli adventní (19. 12.) a potom každou další neděli, vždy po mši svaté.

• **Změny ve farním zpravodaji.** S Novým rokem přichází i nová kontaktní adresa pro zasílání příspěvků do Tomáška. Původní adresa clanky@mail.cz přestane v dohledné době platit. Používejte prosím novou adresu: redakce@svtomas.net

PRO STARŠÍ

Vánoce jsou opravdu velikými svátky. Začínají 25. prosince slavností Narození Páně. Starým českým jménem se jí říká ----- . Ale první sváteční chvílí je Štědrý večer, 24. prosince. Ke křesťanským slavnostem totiž vždycky patří už předchozí večer. Vánoční doba pak trvá skoro tři týdny – do svátku Křtu Páně, který je v neděli po 6. lednu.

16	4	6	2	12	4	8	17	15	11	4	3	11	2
----	---	---	---	----	---	---	----	----	----	---	---	----	---

Klíč:

4	5	4
---	---	---

1	2	3
---	---	---

11	4	12	13
----	---	----	----

14	15	9	13
----	----	---	----

6	7	8	9	10
---	---	---	---	----

5	4	11	10	17
---	---	----	----	----

4	16	7	9	2
---	----	---	---	---

připravila: Klára Špunt Zelinková

Vánoční

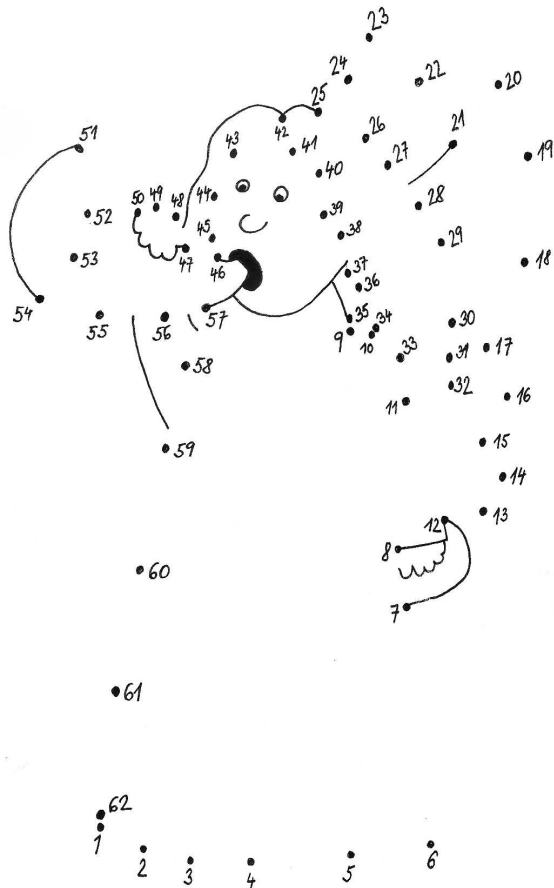
Temný čas je skoro pryč
Klíčovou dírkou adventu
zasouváme klíč
a štěrbinou raší klíček
Pak ve svitu svíček
čekání odletí
Pojďme se poklonit dítěti

Radovan Voříšek

Pro bystré hlavy

PRO NEJMENŠÍ

Spoj body od 1 do 62. Obrázek si dokresli a vybarvi podle vlastní fantazie.

Zdobení perníčků

Anketa

Letošní zdobení perníčků bylo natolik tradiční, že kromě velkého poděkování především Aničce Voříškové, (která jako vždy byla nejhlavnější v mikulášské dílně), není třeba se rozepisovat o jeho průběhu. Proto přinášíme výsledky malé mikulášské ankety, která tam proběhla. Jejím impulzem bylo zjištění, že si mnozí lidé naprosto spojují Mikuláše se Santa Clausem a nevidí v nich žádný rozdíl. Účastníci zdobení perníčků zvládli anketu skvěle.

A nyní anketní otázky a odpovědi:

• Jaký je rozdíl mezi Mikulášem a Santa Clausem?

- Minimálně ten, že Santa Claus se uctívá v Americe a sv. Mikuláš u nás – v ČR.
- Mikuláš je skvělý patron, který skutečně žil, chodí za námi 5. 12. Santa Clause si vymysleli lidé, nosí dětem dárky v jiných zemích.
- Sv. Mikuláš je reálná historická postava, Santa Claus je vymyšlený děda.
- Mikuláš roznáší dárky večer 5. prosince a Santa Claus až v noci na 25. prosince.
- Santa Claus je malej a kulatej. Mikuláš je vysoký a hubený.
- Santa Claus roznáší dárky v Americe a roznáší je na Vánoce, u nás

rozdává dárky na Vánoce Ježíšek a Mikuláš na Mikuláše.

- Sv. Mikuláš, tradičně slaven v českých a moravských zemích, protože byl štědrý za svého života, rozdává dárky dětem. Santa Claus slaven v Americe.

• Proč jste přišli zdobit perníčky pro Mikuláše?

- Aby měl radost, je to pro nás zábava.
- Aby neměl Mikuláš v nebi tolik práce a aby měl radost.
- Zvyk a zábava.
- Radost, zábava, dobrý pocit.
- Protože ty perníčky se pak rozdají dětem.
- Pro radost.
- Protože mi moc chutná poleva. Je to taková pěkná tradice a každoroční ochutnávka polevy.

• Proč má Mikuláš berlu?

- Na opírání a je to symbol, že byl biskup.
- Aby se o ni mohl opírat. Svátý Benedikt má taky berlu. Nosí ji biskupové.
- Byl to biskup – tedy biskupská berla-symbol pastýřské hole.

Pozn. redakce: nedávno na radiu Proglas v Barvinku vysvětloval Mons. Pavel Posád symboliku biskupské-pastýřské hole. Rovný konec byl na zahánění vlků a zakroucený na vytažení ovečky zapadlé třeba do strže.

Jarka Cýrusová

Výroba adventních věnců

S elánem novomanželky a nadšením z první vlastní domácnosti jsem se navzdory své manuální nešikovnosti rozhodla vyzdobit náš byt vlastnoručně vyrobeným adventním věncem. Poté, co jsem předem varovala Aničku Voříškovou, která mi přislíbila výpomoc, jsem v sobotu před 1. nedělí adventní zamířila na faru sv. Tomáše. V místnostech, které znám jen pohledem kavárenského povaleče a příležitostného pomahače, se nacházely hromady větviček a spousta šikovných maminek, babiček a slečen v plném soustředění na práci. Omotat korpus větévkami jsem zvládla s velkou pomocí Aničky, Saši Řezníčkové a Elišky Dvořákové, která ve svém předškolním věku stihla za stejnou dobu jako já jeden věnec, svícen a seznámení se všemi okolo. Protože už téměř utekla hodina (Aniččin časový odhad práce průměrně šikovného člověka na jednom věnci), domnívala jsem se, že napíchat čtyři svíčky a dozdobit pár kousky ozdůbek bude na pár minut. Po chvíli bezradného přešlapování nad všemi nutnými ingrediencemi se mě naštěstí ujala Vítka Mikešková, která vybrala zkušeným okem vhodnou kombinaci stužek a ozdob k mým červeným svíčkám, a ukázala mi, jak navázat pěknou mašličku. Následně

totéž musela opakovat ještě dvakrát, takže náš věnec zdobí tři mašle krásné a ukázkové a jedna pomačkaná a odstávající (moje ☺). Hvězdičky a oříšky vyžadovaly zvládnout práci s lepicí pistolí – opět s radami dobrých duší z okolí – a po hodině a půl práce už se manžel začal obávat, jestli jsem se někde neztratila či nezakecala. S díky na všechny strany a totálně vyčerpaná jsem rychle opustila provoněný prostor fary a s hrdotí dovezla svůj věnec domů. Tímto se tedy omlouvám všem návštěvám v době adventní, že náš věnec tak okázale vystavuji a vyžaduji slyšet pochvalné zmínky o jeho kráse ☺.

Veronika Veverka Papoušková

Modlitební společenství ve čtvrtek

komunita Emmanuel

Chcete se společně modlit a nemáte s kým? Toužíte po přímluvné modlitbě? Máte v zaměstnání nepravidelné služby a nemůžete navštěvovat pravidelná společenství? Jste v Brně přechodně a hledáte společenství modlitby? Neúčastnili jste se dosud žádného společenství a chcete začít?

Podobnými otázkami vytištěnými na malých kartičkách občas zveme (a také i burcujeme) svatotomášské farníky, aby přišli na modlitební čtvrtky

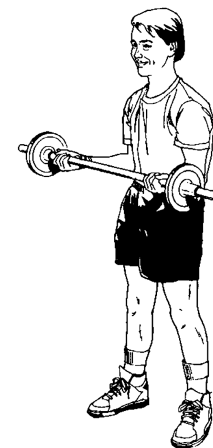
Vánoční cukroví

Venku mrzlo tak, že i havrani byli raději někde zalezlí, jenom lidé spěchali za svými obvyklými záležitostmi jako by se nechumelilo. Štěpán na sebe hodil bundu, měl už zpoždění a chtěl dodržet svůj denní plán v posilovně, aby mu svaly opravdu nabývaly, jak si představoval. V myšlenkách už cvičil, a tak jen rychle zavřel pootevřené dveře balkonu – ještě, že si jich všiml, byt by byl zbytečně vymrzlý – zavolał: „Ahoj!“ na mámu do kuchyně, kde pekla cukroví, a řítit se ven. Za chvíli byl v posilovně.

Máma pověsila na balkoně prádlo, měla hodně napilno, aby se jí cukroví v troubě nepřipálilo, a také jí byla pořádná zima. Prokřehlá strčila do dveří balkonu, ale ty se ani nepohnuly. Nemohla tomu chvíli uvěřit. Vážně se nedostane dovnitř? Razantně zabouchala na dveře, ale nikdo nepřišel. Došlo jí, že Štěpán je už asi pryč. Rychle spolkla vše, co jí v této chvíli k celé záležitosti napadlo, obzvláště když k ní dospěla i přes zavřené dveře „vůně“ pálícího se cukroví. Co teď? Oči jí padly na lešení na domě. To by snad šlo. Hbitě slezla dolů za neustálé modlitby k andělu strážnému. Jenže do domu se nedostane, klíče pochopitelně nemá. „Snad bude Tomáš doma,“ pomyslela si a spěchala ke Štěpánovu kamarádovi. Naštěstí byl doma a hned Štěpánovi

zatelefonoval. Ten bleskem přiběhl, celý zkroušený. „Mami, mně je to fakt moc líto, neudělal jsem to schválně,“ omlouval se, když vyndával z trouby zčernalé cukroví. Máma, ještě trochu nabroušená, se zeptala: „A víš, jak vypadá účinná lítost?“ Štěpán si povzdychl a hlavou mu letělo: „Tak co teď přijde?“ „Tak, že se mnou zítra napečeš nové cukroví!“ pokračovala máma. „JÁ, mami?“ zděsil se Štěpán. „Péct cukroví přece není práce pro kulturisty!“ Máma jen významně nadzdvihla obočí: „Nevadí, letos se bez cukroví obejdeme.“ Štěpán rezignoval: „Dobrá, zítra se mnou počítej.“ Máma se vesele usmála: „Neboj, stihneš i posilovnu.“

Jarka Cýrusová

Bůh zaplat' za vše, co nám přinesete. Přijměte díky od všech obdarovaných i od farní charity.

MY TŘI KRÁLOVÉ JDEME K VÁM ...

Katolická charita Česká republika organizuje opět Tříkrálovou sbírku, která začne 2. 1. 2011 žehnáním koledníků na Petrově při mši svaté ve 14.30 hodin. Mši svatou bude sloužit otec biskup Vojtěch Cikrle. Tříčlenné skupinky koledníků, vybavené zapečetěnými pokladničkami a průkazkami (oboje bude označeno znakem charity), budou koledovat ve městě na místech, kde se pohybuje větší množství lidí, tedy na náměstích, u supermarketů apod. (Pozor na falešné koledníky!!!) Budou chodit i po domech, a to spíše v okrajových částech města, kde je naděje, že budou do domu přijati. V našem kostele bude, tak jako v minulých letech, vyhrazena pro Tříkrálovou sbírku pokladnička vzadu v kostele. Peníze, které tam dáte od 1. 1. 2011 do 15. 1. 2011, odevzdáme na Oblastní charitě, Žižkova 3, Brno. Vybrané peníze budou použity z větší části pro projekty místní Oblastní charity. Velké díky všem, kdo se zapojí a přispějí.

Tříkrálový koncert pro koledníky se uskuteční 2. 1. 2011 v Městském divadle v 17.30 a bude vysílán na ČT1.

PENÍZE AŽ NA POSLEDNÍM MÍSTĚ

Díky finančním příspěvkům našich farníků jsme mohli v měsíci listopadu zaslat peníze na následující účely.

Misijní banka ubožáků na hloubení studní v Tanzánii	2 000 Kč
Sdružení pěstounských rodin — Dům na půli cesty	3 000 Kč
Likvidace lepry — léky pro malomocné	3 000 Kč
MILES JESU — na pomoc dětem ulice v Rusku a v jiných zemích	2 000 Kč
Pro Oblastní charitu Brno, Žižkova 3	
• Denní centrum pro bezdomovce	3 500 Kč
• Chráněné bydlení na Gorkého ulici	3 500 Kč

Těmito dary jsme dosáhli téměř dna našich financí. Věříme, že nám budete i nadále přispívat. Všem vám dárcům upřímně Pán Bůh zaplat!

Do blížících se Vánoc všem přejeme a vyprošujeme radost a pokoj v srdci i ve vašem rodinném společenství, dětem hodně lásky a rozzářené oči nad dárky pod vánočním stromkem. A do nového roku 2011 ještě navíc pevně zdraví a Boží požehnání.

Dobrovolníci farní charity

do prostor komunitního domu na Lidické 24. Pozvání samozřejmě neplatí jen pro farníky u sv. Tomáše, společenství je otevřeno pro všechny, kteří přijdou. A víte, že přicházejí? Jednak ti pravidelnější účastníci si přivádějí své známé a jednak přichází i mimobrněnější, a to díky pozvánce, kterou máme na internetových stránkách.

Toto otevřené společenství existuje více jak 10 let. Mimo malé skupinky pravidelných účastníků se s námi přišly modlit už desítky lidí. Přišli třeba jen jedenkrát či vícekrát, ale byli s námi rádi a my s nimi. A že se účastníci střídají nebo že přicházejí stále noví – to ani moc nevádí, jsme přece společenstvím otevřeným, otevřeným pro každého, kdo přijde. Důležité je sejít se v Ježíšově jménu, neboť je to příležitost prožívat Boží přítomnost mezi námi. Vždyť je psáno: „*kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.*“ (Mt 18, 20).

A jak taková modlitba ve společenství vypadá? Modlíme se nad Božím slovem. Je-li modlitba rozhovor s Bohem, necháme nejdříve promluvit Jeho. Přečteme si úryvek z Písma svatého – často je to z liturgického čtení toho dne nebo z následující neděle. Toto Slovo je pro nás výzvou k radostným chválám a díkům, které vyjadřujeme zpěvem a svými slovy. Boží slovo nám také ukazuje, jak se odchylujeme od Božího zákona, a to je důvod k přiznání naší hříšnosti a k prosbám

o smilování. Pak se modlíme o Ducha svatého, aby nás uzdravil a posílil, abychom dokázali jednat podle Slova, které jsme ten večer rozjímali. Po radostném přijetí Božího slova se pak svěřujeme Pánu se svými potřebami a předkládáme prosby za druhé lidi, nyní však s větší důvěrou v Ježíšovo zaslíbení: *shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní* (Mt 18,19).

Uvedený řád modlitby není neměnný, někdy jsou chvály hlavní náplní modlitby, jindy se věnuje více prostoru k naslouchání a soucítění nebo přímluvným modlitbám. Jednou za měsíc se také modlíme v komunitní kapli před vystaveným Eucharistickým Ježíšem – to se k nám připojují i další členové komunity Emmanuel. Od letošního podzimu jsme zavedli novinku – po modlitbě nad Božím slovem míváme někdy přímluvnou modlitbu za přítomné účastníky nebo biblické zamyšlení. Je pravda, že je to nabídka či služba spíše pravidelným účastníkům modlitebních čtvrtků, ale modlitba nad Božím slovem je vždy hlavním programem večera, takže i náhodný účastník se může modlit.

Modlitební společenství ve čtvrtek je sice společenstvím otevřeným, ale protože se koná v komunitním domě na Lidické 24 v 1. poschodí, není „otevřeno“ celý večer, ale pouze od

18.45 do 19.15 hod, a pak jsme ve skutečnosti společenstvím uzavřeným až do 20.30, kdy se zpravidla rozcházíme.

Snažte se co nejčastěji scházet k díkůvzdáním a k chvály Boží. Když se častěji scházíte na totéž místo, ničí se satanova síla a svornost naší víry odvrací záhubu, kterou on působí (Sv. Ignác Antiošský). Není i toto důvodem, proč by se měli křesťané scházet ve společenství?

A nakonec: Plodem společenství je radost z Hospodina. Ta se projevuje především radostnou službou, a to nejen v rámci společenství, ale i ve farnosti, diecézi či na jiných místech v církvi. Kdybyste o letošním adventu zaslechli výzvu k radosti z Hospodina, nezapomeňte, že jednou z možných cest je i modlitební společenství ve čtvrtěk.

Bližší informace získáte na www.emmanuel.cz

A. Svoboda, komunita Emmanuel

Nezapomínám na vás

Kritériem velikosti a primátem podle Boha není panování, ale služba. Diakonie je základním zákonem učedníka a křesťanského společenství a dává nám tušit něco z „Boží Vlády“. Tato slova pronesená Svatým otcem při obřadu jmenování nových kardinálů mě natolik zaujala, že jsem neodolal

a přijal pozvání jít osobně nově jmenovaným kardinálům poblahopřát. Dělo se tak v jinak nepřístupných prostorách Vatikánu. A když už jsme si vystáli frontu a stáli před muži v purpuru od hlavy až k patě, dodal jsem si odvalu a na závěr kratičkého setkání, snad jako jediný, vždy požádal o požehnání. Nikdy neodmítli. Papežova slova o službě vzali vážně. Stihl jsem to u sedmi kardinálů. Požehnání jsem přijímal od těch ctihodných a moudrých mužů nejen pro sebe, ale i pro každou sestru a bratra ve farnosti.

Z Říma zdraví a i také žehná

Ivan Synek, jáhen

Prof. Antonín Nedoma

kooperátor farnosti sv. Tomáše v Brně

Jistě si ještě hodně svatotomských farníků pamatuje na vzácného kněze, patera Antonína Nedomu (dále jen Antonín). Ten se narodil 5. 2. 1913 v Kovářově jako jeden z pěti dětí Josefa Nedomy a Julie, rozené Kincové. Oba rodiče byli hluboce věřící a své děti vedli k poznávání Boha. Po ukončení obecné školy v Nedvědici studoval Antonín na gymnáziu v Tišnově a pak na bohoslovecké fakultě v Brně. 5. července 1937 byl v Brně vysvěcen na kněze a týž den odpoledně byl uvítán v kostele v Nedvědici, společně se

ublíženo, a zapomenout na předmět křivdy.

Každý, kdo se na sebe dívá spravedlivě, si uvědomuje, že i on sám zranil druhé lidi. Někdy neúmyslně, neopatrností a nedomyšlením důsledků svého jednání. I takové jednání může druhého člověka hluboce zranit. Každý z nás však chce, aby mu lidé odpustili všechno, čím je zranil, a jednali s ním tak, jako kdyby k ničemu špatnému nedošlo. Když chceme takové jednání od druhých lidí, musíme jednat stejně a dokonale odpouštět druhým všechno, čím nás zranili. Tím, že přerušíme řetěz vzájemného ubližování, přerušíme zlo a zabráníme jeho šíření ve společnosti.

Máme si často uvědomovat, že když se modlíme Otče náš, vyslovujeme prosbu, aby nám Bůh odpustil tak, jak my odpouštíme druhým lidem. Plyne z toho, že když neodpouštíme, nemůžeme čekat odpuštění.

Když se kriticky a objektivně podíváme na to, čím nám bylo ublíženo, uvědomíme si, že podstata toho, čím nám bylo ublíženo, je nepatrná, že v celé záležitosti hrála roli naše pýcha a naše uražená ješitnost. Toto poznání nás může vést k rozhodnutí dokonale odpustit tomu, kdo nám ublížil, zapomenout na to a obnovit normální vztah k tomuto člověku. Není to snadné, ale je to nutné, když chceme mít ve své duši klid a skutečný pokoj. To jsou hodnoty, které stojí za přemožení naší

pýchy a uražené ješitnosti. Můžeme si také uvědomit, že nevíme, kolik příležitostí budeme mít v budoucnosti, nevíme, jaké budou okolnosti. Čím dříve srovnáme všechno, co narušuje náš vztah k lidem, tím budeme ve své duši spokojenější a vyrovnanější. Když budeme mít dobrou vůli, Bůh nám usnadní všechno, co se nám bude zdát těžké, a ovlivní nejen nás, ale i toho, s kým budeme jednat.

o. J. Šik

Z farní charity

... NEB ADVENTU JE UŽ NAKRÁTKU ...

Vážení přátelé, dovolujeme si opakovat naše informace a prosby z minulého čísla Tomáška (č. 3) a navázat na ně. Prosíme o pomoc, tedy o příspěvky (cukroví, ovoce, ořechy) do vánočních nadílky. Je to v našem kostele už tradice – od roku 1993. Můžete vše nosit a předávat v sakristii od soboty 18. 12. do úterý 21. 12. před a po ranní nebo večerní mši svaté. Nejpozději pak ve středu 22. 12. po ranní mši svaté do 8.30. Ve středu dopoledne budeme cukroví a ovoce třídít, rozdělovat do krabic a sáčků a pak rozvážet. Vánoční nadílky jsou přijímány s velkou radostí, přispívají k vánoční atmosféře a posilují naše farní společenství. Pán

Nabídka poutě

Milí spolufarníci,

ráda bych vás informovala o velmi zajímavé nabídce poutě do Svaté země (nejen) pro farníky od sv. Tomáše pro příští rok (22. – 31. 10. 2011). Absolvovala jsem tuto duchovní a poznávací cestu, kterou pořádala CK Petr Křížek pro Českou křesťanskou akademii letos v téměř stejném termínu, a jsem tak nadšená, že s radostí podobnou cestu nabízím dál. Cesta by se mohla uskutečnit, pokud se podaří dát dohromady skupinu minimálně 30 lidí (nabízím též farníkům od sv. Jakuba); skupinu potom mohou doplnit ještě jednotliví zájemci, až bude termín pro konkrétní skupinu zveřejněn na webu www.ckkrizek.cz.

Bližší informace:

e-mail: samankova.alena@seznam.cz

mobil: 777 243 757

Charakteristika cesty: Duchovní a poznávací cesta do Izraele – desetidenní cesta po stopách Ježíše z Judské pouště do Jeruzaléma. Jedná se o duchovní cestu, jejímž cílem je poznat a zažít zemi spojenou s dějinami židovského národa, životem Ježíše Krista a působením prvotní církve. Setkání s pátým evangeliem – jak Svatou zemi označuje i Benedikt XVI. – lze uskutečnit různým způsobem. Způsob této cesty nespočívá v uspěchaných návštěvách

jednoho biblického místa za druhým, nýbrž v pozvolném pronikání do biblické krajiny, do geografie Boží cesty s člověkem. Z pouště starozákonních proroků přes Betlém a Galileu dorazí účastníci cesty v pátek odpoledne do Jeruzaléma, aby na místě prožili své osobní Velikonoce.

S přáním všeho dobrého

Alena Šamánková

Slovo nemocným

*„... jako i my odpouštíme těm,
kteří se provinili proti nám.“*

Mt 6, 12

Není člověk, který by mohl prohlásit, že mu nikdo nikdy neublížil. Každý si uvědomuje, že mu bylo v životě ukřivděno, že ho někdo zranil slovem nebo skutkem. A na takové zranění jsou zvláště citliví nemocní a staří lidé, kteří bývají dlouhé hodiny sami a kteří se stále vrací k tomu, co prožili. Víc se vrací k tomu, co bylo bolestné a na co vzpomínají už třeba mnoho roků.

Jediná cesta, jak se zbavit takových bolestných vzpomínek, spočívá v odpouštění tomu, kdo zranění způsobil. Není to snadné, ale je to nutné a jistě účinné, protože odpouštění přinese do duše pokoj a spokojenost. Odpouštění je věcí rozumu a svobodné vůle. Člověk musí chtít odpustit to, čím mu bylo

svým přítelem a kolegou P. Františkem Kaňou, slavnostním „Te Deum“. V obci Kovářová mu spoluobčané postavili slavobránu a pan Kotlán mu jménem všech předal štolu jako upomínku na tento slavný den.

K primiční mši sv. dne 11. července byl doprovázen družičkami. Potom byla v rodném domě pro všechny kněze, bohoslovce a spoluobčany připravena hostina. Pro tento účel musela být upravena část stodoly rodného domu. Večer pak byla místními ochotníky, na počet novosvěcence, sehrána

divadelní hra, kterou režíroval pan katecheta Moravec.

Antonín pak působil jako kaplan v Bystřici nad Pernštejnem, potom v Brně-Králově Poli, kde získal profesuru a dále byl dlouhá léta kooperátorem u sv. Tomáše. V brněnských školách byl oblíbeným učitelem náboženství. V kostele sv. Tomáše se po II. vatikánském koncilu zasloužil o realizaci liturgických změn. Tyto se přede probíraly s Česlavem Novotným, Ludvíkem Kolkem, Josefem Koláčkem a dalšími. Děkan František Kulhánek například přemýšlel nad podobou středního oltáře. Zde Antonín navrhl využít abak, stolec, který byl umístěn na boku u hlavního oltáře a sloužil na odložení a přípravu bohoslužebných předmětů. Ten se po menší úpravě skutečně stal středním oltářem kostela sv. Tomáše a je jím doposud.

Také bohoslovci vyhledávali Antonína, poskytoval jim cenné rady pro jejich budoucí kněžský život.

Antonín byl vysokého vzrůstu a rád sportoval, v době svých studií byl například přeborníkem v hodu diskem. Často podnikal výlety, a to nejen do okolí Brna. Se spřátelenými rodinami automobilem navštívil například Mutěnice, Klokoty u Tábora, Svatou Horu u Příbrami atd. Antonína si velmi oblíbil malý František Blaha (ten se později stal knězem a nyní je provinciálem salesiánů), který při delších cestách automobilem spával

opřený o něj. Antonín byl vyhledávaným zpovědníkem a výborným kazatelem. Na každé kázání se pečlivě připravoval, záznamy jeho příprav ještě nyní mohou sloužit jako podklad pro kázání kněží naší diecéze. Měl velmi dobrou fotografickou paměť, v průběhu kázání ho však rušily cizí zvuky. Pokud se z těchto důvodů nemohl na kázání soustředit, vyzval třeba matku, aby s plačícím či zlobícím dítětem na dobu kázání kostel opustila. Byly však známy i případy některých škodolibých farníků, kteří právě proto s malými dětmi chodili na ty mše svaté, jež sloužil právě tento kněz.

Antonín měl hodně přátel, s některými rád vypil skleničku dobrého moku. Jednou se ve slíbenou denní dobu nevrátil domů jeden svatotomský farník, otec rodiny. Jeho manželka o něj měla starost a telefonovala svým známým. Zavolala také na faru, kde se k telefonu dostal Antonín. U něj se právě její manžel zdržel. Manželka hned svému muži telefonicky vyčítala. Přitom zaslechla Antonínovu poznámku: „Zlatý celibát“.

Velmi rád navštěvoval své rodiště, své příbuzné a přátele v Kovářové, Nedvědicí a v okolí. O prázdninách pomáhal rodičům při polních pracích. Po žních chodíval na pole a sbíral tam zbylé klásky obilí pro poštovní holuby. Rád pobýval v přírodě, jeho koníčkem byla myslivost. Obzvláště rád „pytlačil“ zajíce. Neměl však rád květy primulí,

jejich vůně u něj vyvolávala alergii. Toto dobře věděla paní Marie Turečková, která se starala (a stará ještě nyní) nejen o květinovou výzdobu oltářů, ale i o liturgická roucha. S péčí o civilní šaty a s administrativou pomáhala Antonínovi paní Marie Kočárová. Ta byla profesí zdravotní sestra, a tak mu pomáhala i při jeho poslední nemoci. Na faře se o snídaň a obědy pro kněze, někdy i o jejich oblečení, starala sestra pana děkana Kulhánka. Po její smrti pak svatotomští kněží již takovou péčí nikdy neměli.

Při pobytu ve svém rodišti sloužil Antonín mše svaté v kapličce obce Kovářová, později i ve svém rodném

domě. Jeho bohoslužby navštěvovali věřící z širokého okolí.

Antonín zemřel dne 19. září 1981 ve věku 68 let po krátké a těžké nemoci v nemocnici v Novém Městě. Je pohřben v hrobě svých rodičů na hřbitově v Nedvědicí. Pohřeb se konal 24. září a byl manifestací úcty a lásky, kterou za svého života získal mezi věřícími, zvláště mezi svými žáky. Na pohřbu bylo několik desítek kněží, bohoslovců a ministrantů jak z blízkého okolí, tak i z Brna. Všichni účastníci se do kostela v Nedvědicí nedostali a stejně pak ani na hřbitov. Po smrti Antonína přijeli příbuzní na faru kostela sv. Tomáše do Brna, kde jim pan děkan Kulhánek předal závěť a pozůstalost pana profesora. Přítomen zde byl i Alois Němec, redaktor brněnské televize.

O Antonínovi jsme od jeho neteře Julie Nedomové získali důležité informace, fotografie i množství složek písemných příprav na kázání. Paní Nedomová žije v rodném domku Antonína v Kovářové. Tato malá malebná vesnička leží již na Českomoravské vysočině. Na dvou mramorových křížích v obci jsou nápisy:

*Stůj synu můj, stůj dcero má!
Kam pak tě vede cesta tvá?
Vštip napřed v srdce obraz můj
a štásten bude život tvůj.*

*Pozdraven bud' kříži svatý!
Ó jak krásný je tvůj kmen.
Zářit budeš na obloze,
až Pán přijde v soudný den.*

O smrti Antonína se mohli něco dozvědět také farníci a návštěvníci kostela sv. Jakuba. Zde do chrámové předstěny zhotovil vývěsku jezuitský frater Joch (již zemřel a je pohřben v hrobce jezuitského kostela). Ten byl autorem většího množství vývěsek v mnoha farnostech brněnské diecéze. Vývěska u sv. Jakuba k úmrtí otce Nedomy měla po levé straně kříž a obsahovala tento text: „Věčný Velekněz – Ježíš Kristus povolal k svému nebeskému oltáři věrného služebníka pozemského oltáře kněze – profesora P. Antonína Nedomy, dlouholetého kooperátora u sv. Tomáše. Skláníme se před tajemným úradkem Božím, jenž v krajním nedostatku dělníků na vinici církve odvolává ty, za něž není náhrada.“

Vyslovujeme bratrskou účast s farností sv. Tomáše v jejím zármutku nad bolestnou ztrátou a prosíme nebeského Hospodáře, aby se této vinice milostivě ujal – k slávě svého jména a k spáse tolikerých duší. Pane, uveď našeho zemřelého bratra do jasu svého světla a věčné slávy.“

Vzpomínky pamětníků zaznamenal

PhDr. Jan Weinberger